

"KELEIVIS"
PARANKIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIDRASTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje \$1.50
Kitose šalyse (už rubelius) 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalyse \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIS" rašykite arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia taip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. "Excellent"
all kinds of Job and Book Printing.
Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.
All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

25-tas S. L. A. Seimas.

Birželio 6 d., 8:30 val. ryte Oriental svetainėje prasidėjo 25-tas S. L. A. seimas. F. Živatkas, kaip S. L. A. pirmininkas, atidarydamas seimą paprašė delegatų, kad ramiai užsilaikytų laike posėdžių, šaltai svarstytų visus klausimus ir priėmimui mandatų perstatė komitetą. Laikė mandatų priėmimo kalbėjo d-ras Šliupas, d-ras Graičiūnas, d-ras Žymontas, adv. Bračiulis ir adv. Lope-ta.

Advokatai Bračiulis ir Lope-ta įkalbinėjo delegatams, kad priimtų konstituciją be jokių pataisymų, nes, girdi, tik ant jos remiasi geresnė S. L. A. ateitis.

Potam prasidėjo rinkimas seimo vedėjų. Iškilo klausimas, kokią būdą vartot prie rinkimo: slapta ar viešą? Nutarta, kada klausimas eina apie ypatus, balsuoti slapta, o visokiuose kitokiuose klausimuose vartot australišką balsavimo būdą. Išrinkus seimo valdybą, prasidėjo raportai centro viršininkų. Visas ejo ramiai. Bet kada tapo išduotas raportas apie pirmą Susivienijimo namo, chicagiečiai delegatai sukėlė triukšmą. Iškilo ginčai. Vienok didžiulia balsų raportas tapo priimtas. Toliau prasidėjo skaitymas kuopų įnešimų. Svarbesnieji iš jų buvo: atmetn konstituciją (reikalavo 59 kuopos) ir sugrąžint visuotiną balsavimą (reikalavo 86 kuopos). Skaitymas kuopų įnešimų užėmė pusantros dienos laiko.

Kadangi ant pirmos vietos buvo padėtas klausimas apie konstituciją, tai ir pradėta apie ją svarstyti. Nors advokatai nurodinėjo, kad nė vieną paragrafą iš naujos konstitucijos negalima išbraukti, vienok besvarstant daug kas tapo išbraukta ir pataisyta. Priešius paragrafą apie rinkimą centro valdybos pakilo dideli ginčai. Šalininkai visuotino balsavimo reikalavo, kad centro valdyba būtų renkama visuotiniu balsavimu, priešininkai gi jo reikalavo, kad ji būtų renkama seimuose. Triukšmas pasidarė toks, kad svetainės užžiūrėtojas grąšino atėmimu svetainės. Truputį nusiraminus tą klausimą leista nubalsuoti australišką būdą. Nubalsuota skėčiais: už visuotiną balsavimą 61 balsas, prieš—43 ir 12 neabsavo. Tokiu būdu į S. L. A. ir vėl tapo įvestas visuotinas balsavimas.

Ant rytojaus visuotino balsavimo priešai bandė vėl sukelti triukšmą ir tas klausimas leista per balsus iš naujo. Bet šiuo tarpu už visuotiną balsavimą balsavo jau net 70 delegatų. Tokiu būdu visuotinas balsavimas tapo užtvirtintas. Užbaigus

tą klausimą vėl viskas pradėjo eiti normaliai, kol neprieita prie rinkimų centro valdybos. Laikė rinkimų prasidėjo vėl didelė agitacija, kurią vedė daugiausiai chicagiečiai. Nominuojant ypatus ant centro daktaro, d-ras F. Matulaitis iš So. Bostono gavo daugiausiai balsų. Pamatę tai Chicago tautiečiai pradėjo vesti didelę agitaciją prieš d-rą F. Matulaitį, o agitavo už d-rą A. Graičiūną. Kadangi jiems tas tapo patėmyta, tai p. Balevičius, pašokęs ant estrados, visa gerkle suriko: "Aš neagituojau! Aš viešai pasakysiu! Tautiečiai, rinkime geriau žydą negu daktarą Mat..." Daugiau kalbėti p. Balevičius jau negalėjo, nes tapo nuo estrados prašalintas ir vos tik užsliko svetainėje. Kandidatais į centro daktarus pastatyti buvo: F. Matulaitis, A. L. Graičiūnas ir J. Šliupas. Renkant pasirodė, jog d-ras F. Matulaitis ir vėl gavo daugiausiai balsų ir tapo užtvirtintas S. L. A. Centro daktaru.

Po rinkimų vienas iš delegatų atsisotęs patėmijo: "Politika p. Balevičiaus tiek pat reikiama, kiek tėvo Kazimiero pamokslai."

Ant ateinančių metų į centro valdybą tapo išrinkti: pirmininku M. Damijonaitis, pagalbininku F. Živatkas, kasierium Skritulskas, izdo globėju P. Birštonas, redaktorium Vidikas, administratorium S. Astramskas ir centro daktaru F. Matulaitis; literatishkas komitetas pasiliko tas pats. Pono Jokubyno rezignacija nuo redaktorystės seimas priėmė su delynu plojimu.

Delegatas.

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Amerikonai užganėdijo rusus.

Peterburgas, birželio 13 d. — Valdžios pataikunė "No-voje Vremia" pereinot suba-tojų išreikšė amerikonomams didelį dėkingumą už tai, kad pastarieji sutiko mokėti Char-bine (Mandžiurijoje) rusams mokesčius. Mat Jungtinių Valstybių valdžia pranešė savo ambasadoriui Pekine, kad tas duotų žinią Amerikos konsuliui Charbine, jog amerikonomai tenai turi mokėti tokius pat mokesčius rusų valdžiai, kaip chiniečiai arba rusai.

Suomijos savyvalda pasi-baigė.

Birželio 10 d. Rusijos Valstybės Duma svarstė apie Suomijos (Finlandijos) savyvaldą. 164 balsais prieš 23 nutarė, kad visokius Suominių įstatymus įduos Rusijos valdžiai. Besvarstant tą reikalą rusai-tautiečiai pakėlė balsų triukšmą prieš tuos,

kurie stengėsi palaikyti Suomijos savyvaldą. Puriške-vičius, reakcionierių pirm-ninkas, pašoko nuo savo vietos ir pradėjo rėkti: "Galas Suomijai!" Tą pranešimą Suomija sutiko gana karčiai.

Nuskendo 6 žmonės.

Peterburgas, berželio 4 d. — Finų užtakoj nuskendo garlaivis "Wast". Šešios ypatos nuėjo kartu su laivu.

Cholera.

Rodėsi, kad cholera po žiemės čia atėjo nežinia keno iš-tarpu iš visos Rusijos ateina žinios, kad šimet ir vėl ta šmėkla pradeda siausti. Iš Ekaterinoslavo praneša, kad 17 ir 18 d. gegužės tenai su-sirgo cholera 7 žmonės. Pa-našios žinios ateina iš Char-kovo, Kijevo, Kupensko, Bachmuto, Starobelsko ir iš kitur.

Skrynioj rado lavoną.

Ekaterinburgas. — Ant stoties čia atėjo nežinia keno iš-siusta skrynja. Kadangi niekas neatšisaukė jos atsi-imti, o prie to da pradėjo kažin kuo tai atsiduoti, tai policija atidarė pažiūrėti, ar negalima bus da pasinau-dot... Ir ištikrųjų pasinau-dot, nes parodė vyriausybei savo darbštumą: ant stoties, tarp tokios daugybės бага-žo, susekė skrynioj nužudytą žmogų. Tyrinėjimai parodė, kad tai turtingas pirklys, Osipov, kuris nelabai seniai Tomske prapuolė su 200,000 rublių.

Iškirto gerą "šposą."

Peterburgas. — Šiomis die-nomis tapo atstatytas nuo vietos Kostromos gubernato-rius M. Veretennikov. Ir jus netikėtai, kad tai teisy-bė, jeigu jums pasakysime, jog Veretennikov buvo vienas iš originaliausių Rusi-jos činovninkų. Jis buvo tokis žmogus, kokių tiktai tikras Rusijos gubernatorius buti gali. Jei girtas žanda-ras, budavo, sustato karčia-mo protokolą—jis pasirašy-davo neskaitęs jo. Jei pri-stavas padarė kokį popierpa-laikį—jis pasirašė taigpi ne-žinurėjęs. Jis žinojo, kad ir žandaras, ir pristavas, kaip-pa teisingi caro tarnai, jeigu ką nors daro, tai daro teyvėnės labui ir caro garbei. Bet štai atsirado vienas nenuora-ma ir iškirto jam "šposą." Jis pakiojo jam pasirašyt ko-kią tai popierą. Gubernato-rius pasirašė. O ta popiera buvo šitokio turinio: "Aš, M. Veretennikov, išbuves tiek ir tiek laiko Kostromos gubernatorium, padaręs tokius ir tokius darbus, galu-gale persitikrinau, jog į gu-bernatorius visai netinku ir todėl meldžiu paliuosut ma-nė nuo gubernatoriaus vie-tos."

Ta popiera, su jo paties parašu, tapo nusiusta į Pe-terburgą. Už kelių dienų gubernatorius gauna iš Pe-terburgo žinią, jog pagal jo prašymo jis paliuosutas nuo vietos. Juokingas tai atsitikimas,

bet da juokingiau buvo, kada vietiniai činovninkai iškėlė jam puikias išleistuves ir ap-gailestaudami tą atsitikimą tvirtino, jog dideliu laivui esą tik didelę jurę galima plaukiot, taigi ir taip dide-liam žmogui, kaip Vereten-nikov, reikia... didelės dir-vos.

Žydai neduoda ramumo.

Žydai šaukiasi į civilizuotą pasaulį pagalbos, nes Rusi-ska valdžia pasiryžo juos iš-naikinti, kaip kryžiečiai iš-naikino prūsų ir kaip norėjo išnaikinti lietuvių tautą. Bet, iš kitos pusės žiūrint, dalykų stovis išrodo kaip tik priešingai. Išrodo, kad ne valdžia žydams, bet žydai valdžiai neduoda ramumo. Štai ir šiandėl atėjo žinios, jog Smolensko gubernatorių pačiam vidurnaktį telefonas prikelė iš miego. O gal pa-mislysit, kad tai žandarai bombą kur užtikio? Visai ne! Tai šnipai susekė, kad išvyti iš miesto žydai apsi-gyveno girioj, tik kelios my-lios nuo Smolensko atstu. Ir gubernatorius turėjo keltis iš lovos ir duot prisakymą, kad tuojaus būtų išsiusta ke-liadesimts raitų žandarų ir žydai išvaikyti, nes... be val-džios leidimo jie neturėjo tie-sos girioj apsigyventi. Ir taip, žydai neduoda val-džiai ramumo.

Čenstakavo Panelės vai-nikavimas.

Nuo gegužės Čenstakave prasidėjo nepaprastos iskil-mės. Prisirinko apie pusę milijono žmonių, apie 1200 kunigų, keli vyskupai. Mat prieš kokį pusmetį plėšikai apiplėšė Čenstakavo Panelės brangenybes, pavogta buvo ir karuna, vieno popiežiaus padovanota. Jos vietoj da-bar esantis popiežius Pius X padovanojo Panelėi kitą brangią karuną, kurią perei-tai sąvaitę uždėjo ant ano Čenstakavo Panelės paveik-slo.

Kaip rašo "Mariavitų Ži-nios" No. 6, pavogtoji karu-na, kaip ir kitos brangeny-bės, pasirodė netikros. Klioš-toriaus perdėtinis išpraždių buvo padavęs jų vertę ant 6 milijonų rublių, bet kaip po-licija pareikalavo sąrašo, tai pasirodė, kad pavogta iš viso Panelėi brangenybių tik ant 26 tukstančių 467 rublių. Pa-tį pavogtoji karuna paskai-tyta tik į 130 rublių. Taigi, klausimas dabar, kur dingo ana tikroji Panelės karuna ir kur kitos tikrosios brange-nybės. "Mariavitų Žinios" No. 6 tiesiog rašo, kad tas tikrasias brangenybes vieti-niai kunigai vienuoliui suėdė-sugėrė, o Dievo Motiną ap-karstė stiklais iš žydų kro-melių! Ar teisybė tai? Kata-likų kunigai turėtų tai iš-aikinti, nes jei tai teisybė, tai ką gali žinot katalikai aukautojai, ar neatsitiks taip ir su tomis aukomis, kurias jie dabar deda įvairiose ste-buklingose vietose.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Karalius turi džiovą.

Madridas. — Karalius Al-fonsas turi gerklių džiovą. Ligšiol buvo užginčijama, sakydavo, kad tai taip koks skaudulys įsimetė, bet po tri-jų mėnesių tyrinėjimų, gerk-linis specialistas Dr. Moure pripažino, kad karaliaus gerklyje yra džiova.

Jei jis mūs pasiklaustų, tai patartume jam nuvažiuot į Afriką pamedžiot ir pasakyt bėnt tuziną prakalbų, o džio-va išeitų, kaip nebuvus.

32 prigerė.

Lisbona. — Iš Lorenzo Mar-ques (Afrikoj) praneša, kad valdžiai neduoda ramumo. Štai ir šiandėl atėjo žinios, jog Smolensko gubernatorių pačiam vidurnaktį telefonas prikelė iš miego. O gal pa-mislysit, kad tai žandarai bombą kur užtikio? Visai ne! Tai šnipai susekė, kad išvyti iš miesto žydai apsi-gyveno girioj, tik kelios my-lios nuo Smolensko atstu. Ir gubernatorius turėjo keltis iš lovos ir duot prisakymą, kad tuojaus būtų išsiusta ke-liadesimts raitų žandarų ir žydai išvaikyti, nes... be val-džios leidimo jie neturėjo tie-sos girioj apsigyventi. Ir taip, žydai neduoda val-džiai ramumo.

Tai tikras "Donner-Wetter"

Cologne. — Atėjo čia žinios, kad pietvakarinė Vokietijoj labai užsirustinges perkunas arba, kaip vokiečiai papras-tai sako, užėjės tikras Don-ner-Wetter. Redburge per-kunas nutrenkė 3 ukininkus; Metzere užmušė burmistro sunų; Schlebusche, šešios mylios atstu nuo Cologne, perkunas trenkė į nitro-gly-cerino dirbtuvę. Kadangi nitro-glycerinas yra labai smarkiai eksploduojanti me-dega, tai pasidariusi nuo trenksmo eksplozija pridarė daug blėdies ir sužeidė 20 darbininkų.

Žemės drebėjimas.

Roma. — Nelaimingoj Ita-lijoj ir vėl žemelė pasipurti-no. Ant nelaimės vietos iš-važiavo karalius su savo žmo-na ir jie taip sunkiai tenai dirbo, kad moteris net ap-sirgo.

Žmonės kalba, kad popie-zius tingi melstis, todėl, gir-di, ir žemė dreba. Drebėji-mas kas kartas ateina prie Romos artyn.

Karalius atsisako nuo sosto.

Paryžius. — Pasklydo čia gandas, buk Portugalijos ka-ralius Manuel atsisako nuo sosto ir perleidią jį kuni-gaikščiui Oporto, užmuštojo karaliaus Carlos broliui.

Suo sugavo lieutenantą.

Berlynas. — Policijinis šuo sugavo pereinot sąvaitę apie Koesliną lieutenantą, kuris buvo pavogęs iš vokiečių ka-riumenės 2,000 patronų. Su-gavimas to vagies padarė čia didelę sensaciją, o tuomi labiau, kad tą darbą atliko šuo. Pavogti patronai esą verti kelių tukstančių dolen-rių.

Vagiams reikia jau orlai-vius įstaisyti, kitaip tik gė-dą padaro, kaip su šunim sugauna.

Garnys nesirupina apie Franciją.

Paryžius. — Dabar padary-ta statistika parodė, kad gar-nys kas metai pradeda ma-žiau lankyti Franciją. 1909 metuose kudikių gimė 770-000, kuomet 1908, metuose gimė 792,000. Taigi perei-tais metais 22,000 gimė ma-žiau negu užpereiniais metais. Abelnai imant, nuo 1851 metų Francijos gyventojų skaitlius pakilo tik ant 3 mi-lijonų, kuomet Vokietijoj per tą patį laiką pakilo ant 30 milijonų.

IS AMERIKOS.

Arcivyskupui grumoja mirtimi.

New Orleans. — Čionaitinis Romos-Katalikų arcivysku-pas Blank gavo laišką, ku-riame rašytojai prižada jį nu-dėti, jeigu jis nepalies va-lyti agitacijos prieš išsiplė-tojusį lošimą iš pinigų. Laiš-kas yra toks pat, kokių arcivyskupas ne vieną buvo jau pirma gavęs už tą pačią agi-taciją.

700 žmonių ant laivo laike kolizijos.

New York. — Septyni šim-tai žmonių buvo ant laivo "Carolina," kada tas susimu-šė su aliejiene barka nuo Go-vernors Island. Barka tuo-jaus nuskendo, o garlaivio šone likos parmušta didelė skylė. Nelaimė atsitiko tuoj, kaip tik "Carolina" išėjo iš Brooklyn'o dokų. Žmonės visi išgelbėti.

Kanada turėjo gerus metus.

Ottawa, Ont. — Iplaukų pe-reituose metuose Kanada tu-rėjo \$101,501,034. kiek ne-kuomet da nėra buvę. Iš-laidų buvo \$22,092,185 ma-žiau.

Nauji "money orderiai."

Washington. — Generališ-kas pačto viršininkas Hitch-cock sako, kad dabartinė "money orderių" sistema e-santi netikus, jis išradęs pi-nigų siuntinėjimui naują bu-dą, kurį įvedus valdžia ga-lės sutaupt mažiau iš \$50-0,000 į metus.

Pražuvo be karės.

New London, Conn. — Jung-tinių Valstybių 13-tos kom-panijos kareivis jėgės gertu-vėn visiems užfundijo, o pats išsiėmęs bonkutę iš kišenius išgėrė. Bonkutėj buta kar-bolinės rugšties. Ir kareivis pražuvo be karės.

Atrado pražuvusius doku-mentus.

Victoria, B. C. — Iš Japo-nijos praneša, kad svarbūs dokumentai, kaslink sutar-ties su Korea, tapo atrasti pas buvusio Koreos karaliaus giminaiti, kurį japonai da-bar suareštavo. Tie doku-mentai buvo pas kunigaikštį Ito, kuris anuomet krito iš koreječio rankos.

35 žmonės pražuvo ugnij.

Montreal, Kanada, birže-lio 13 d. — Apie 20 merginų ir 15 vyrų pražuvo čia lieps-nose, kada Herald spaustu-vės namo įgriuvo stogas ir nuvarė visas lubas į skle-pą, o paskui užgimė gaisras. Iš visų raidžių statėjų tik vie-nas išliko tarp masinų ne-prispaustas lubų ir išsigavo pirma, negu ugnis spėjo ap-imti visą namą. Kiti likos arba užmušti arba taip už-tverti, kad apie išėjimą ne-buvo nė mislies. Kada ug-nis pradėjo plėtotis, iš po-griuvusių pasigirdo šauksmai ir vaitojimai.

Nelaimės priežastis buvo

šita: ant stogo stovėjo nuo 20,000 galionų vandens rez-ervuaras; jo ramsčiai įlūžo ir visas rezervuaras nutraš-kejo kiauurai į sklepą su kele-rom lubom.

Statomos mašinos, ištir-pintas švinas ir kitokia rai-džių liejimui medega, benzi-nas, aliejus, stereotypai—viskas pavirto į vieną masą ir pradėjo degt.

Socialistai gelbės paver-gtus darbininkus.

New York. — New Yorko socialistų partija nutarė samdyt Los Angeles, Cali-fornijoj advokatą ir siųst ant Hawaii salų, kur amerikoniški kapitalistai turi paver-gę ant cukraus plantacijų daug žmonių ir visi jie be-veik Rusijos išeiviai, pavilio-ti tam tikrų agentų. Tie žmonės, apart kelių valandų miego, kitokio pasilsio neži-no. Nežino nė šventadienių—dirba ir dirba. Už darbą nė vieno cento nemokama, gauna tik pavalgyt. Jie vi-sai atkirsti nuo svieto, nega-li nė laiško niekur išsiųst, nė ištrukt gali iš to pragaro. Advokatas ištirs dalykų sto-vį ir tuomet bus matyt, kaip tuos žmones gelbėt.

Užgesino degančią bombą.

New York. — Policistas Ti-mothy Daley, patėmijęs vie-nam Brooklyn'o saliuone iš-muštą langą, pažiūrėjo, kas dedasi viduje, nes buvo jau vėlus laikas. Jis atrado te-nai rukstančią bombą. Su-jieskojės su vandeniu viedrą, jis įmetė bombą į vandenį ir išnešė ją ant gatvės. Žino-vai tvirtina, jog bomba buvo taip stipriai užtaisyta, kad jos plyšimas būtų sugriovęs visą namą.

Kelias dienas pirm to, Ro-se Lombardo, minėto saliuone savininkė, gavo nuo "juoda-rankių" laišką, reikalaujantį padėti nurodytoj vietoj tulų sumą pinigų. Italė reikala-vimo neisplėdė. Taigi poli-cija spėja, kad tie patys "juo-darankiai" ir bomba įmetė. Bet klausimas, kas per vieni tie "juodarankiai?..." Ar nebus tik patys tvarkos dabotojai...

12,000 angliakasių streikas užbaigtas.

Scranton, Pa. — Streikas 12,000 angliakasių, dirban-čių Pennsylvania Coal kom-panijos kasyklose tarp Dun-more ir Wilkesbarre, pasi-baigė pereinot sąvaitę. Laik-raščiai praneša, kad darbi-ninkai su kompanija susitai-kė. Ar laimėjo ką—nežinia.

Mokyklų pasikore.

Westboro, Mass. — Ketu-riolikos metų vaikišias pasi-korė čia Lyman'o mokyklj, kur jis buvo tėvų atiduotas už nepaklusnumą. Pereinot subatoj jis iš tos mokyklos ištruko, bet likos sugautas ir vėl uždarytas. Vieną rytą atrado jį pasikorusį ant su-suktos paklodės, kurios vie-nas galas buvo pririštas prie lubų, o iš antro padaryta kilpa.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

—Na, Maikie, jei tu viską žinai, tai pasakyk man, ar yra velnias, ar ne?

—Ar didelį reikalą pas jį turi?

—Gal tu manai, jog aš koks atskalus, kad su juo reikalą galiu turėti? Ne, vaikai, tu buk sau bedievis, o aš katalikas buvau ir busiu; aš tik noriu žinoti, ar tikrai yra velnias.

—Kad atsakyt ar jis yra, ar ne, turiu tau pirmą paaiškinimą, jog žodis „velnias“ vartojamas ne vienoj prasmėj.

Vieni velniū vadina blogas žmogaus mintis, kurios visuomet jį ragina prie blogų darbų, kiti taip vadina baisius ir nesuprantamus sau dalykus, o trečiąsį sako, jog velnias—tai juodas, raguotas sutvėrimas, kuris gaudo žmonių dūšias. Taigi, kūrė tu trijų tu turi mintį?

—Aš noriu žinoti, vaikai, ar yra tas dūsiagaudas.

—Jei turėtume daugiau laiko, tai paaiškinčiau tau visą velnio biografiją...

—Aha! Ir tu sakai, kad velnias yra.

—Palauk, tėve, palauk, nepertrauk man kalbos. Aš nepabaigiau sakyti, o tu jau nudžiugai, kad velnias yra. Ir ko čia džiaugtis? Gal tu dūšios neturi?

—Kalbėk, vaikai, apie dalyką.

—Na, tai klausyk: aš į velnią netikiu. Į velnią netiki ne vienas apšviestas žmogus. Tik klausyk, tėve! Aš žinau, kad katalikai pyksta, jeigu jiems pasakyti, kad tokio sutvėrimo visai nėra, kuris taikosi prie jų dūšių, bet tu, tėve, nepyk.

—O gal tu gali darodyt, kad jo nėra?

—To negalima nė darodyt, ko nėra. O jei tu sakai, kad yra, tai tu turi darodyt.

—Na, kalbėk toliaus.

—Taip, tėve, velnią išmislijo kunigai neturėdami ko veikti—ir dabar, kaip tik papirijonai pradeda mažiau aukaut, jie pabaigina juos tais išmislytais raguotais—tuojau į jų kišenius ir pradeda lysti doleriai. Ne gana to da, jie prirašė apie tuos velnius ir pragarą visokių knygų ir per pamokslus liepia jas skaityti, o moksliškų raštus skaityti draudžia. Tamsūs žmoneliai prisiklausė tokių pamokslų, perskaitė vieną-kitą įsiulytą kunigų knygpalaike—ir apsisuka jiems galva, ir pradeda rodytis akis nesutvėrti daigai.

—Kazin, ar tai galėtų but išmislas.

—Žinoma, kad taip yra. Tik tu pagalvok, tėve, kam reikėtų peikti mokslišką knygą ir laikraščius? O kunigėliai niekad to nepamiršta pridėti prie savo pamokslų.

Jie žino, kad žmogus perskaitęs mokslišką knygą pamatys jų melą ir daugiau netikės. Juk tu atsimeni, kad ir aš pirma tikėjau. Ar ne?

—Kur-gi neatsiminsi, poteries pats jau sukalbėdavai lig dešimts Dievo prisakymų, tik dabar į šliuptyrį pavir-tai.

—Taip, tėve, dabar aš jau nekuomet poterių nekalbu. Paklausi, kodėl? O todėl, kad aš persitikrinau, jog mano poteries niekas neklauso—jie niekam nereikalingi.

—Jezus, Marija!... Eik šalin nuo manęs! Man net karšta pasidarė...

—Tai nusivilk savo vatinį.

—Ar tau nebaisiu, kad tavė žemė gali praryt?

—Kam ji mane ris?! Ir kur tu matei, kad žemė prarytų žmogų.

—Bet ir tokio bedievio aš niekur nemačiau.

—Žemei, tėve, visviena, ar žmogus tiki ar ne. Pirma ir aš mislydavau, kad žmogus turi melstis, kad tų maldų kas nors klausosi. Jei užmiršiu, budavo, sukalbėt poteries, tai ant rytojaus jaučiuos lyg kad bučiau prieš ką nusidėjęs. Dabar aš juokiuos iš to, nes aš žinau, kad tos maldos niekam nereikalingos.

—Na, tai eikim pas kunigą pasiklaust.

—Gali eit be manęs.

LAIMINGAS KAS SKAITO GERAS KNYGAS.

Vieną gražų nedėlios rytą aš išėjau su savo draugu pasivaikščioti. Į trumpą laiką mes išėjom ant neapimamos akimis lygumos. Ten matyt, kur nekūr, stuko trobelės su apsidintais medžiais. Toliaus—sklypai kažin kokių ten daržovių. Iš to aišku man buvo, kad ten gyvena ukininkai. Mes atsisėdome ant didelio akmens, pavėsyj dviejų medžių ir sėdim...

Aš atsiminiau, jog pirm kelių metų ir aš Lietuvoj ant ukės gyvenau. Liko ten mano draugai, gentis, tėveliai, kurių aš seniai nematau, jei bent per sapną kartais pasikalbu, arba laikraščiuose pamatau skurdaus ir verk-smingo jį gyvenimo atbalsi...

Man pasidarė gaila to kaimo, kur aš gimiau ir augau, man gaila buvo tų pievų ir girių, kuriose aš girdėjau tukstančius paukščių balsų, o užvis labiausia man buvo gaila mano numylėtų draugų, ypač, kada mes maži vaikščiojom į mokyklą. Kaip tai linksma tada buvo, kada mokytojas pagyrė mane, glostydamas mano galvą.

Dar mažas budamas aš išmokau gerai skaityti ir pusėtinai rašyti, ir turėjau didelį norą mokytis.

Nuolatos prašiau tėvelio, kad mane leistų toliaus mokytis. Bet mano prašymas nuėjo ant nieko. Sulaukus rudenį paėmė brolių kariumėnė, apie mokslo dabar jau nebuvo kada svajoti, reikėjo buti prie senelių ir pradėti vargus vilkti.

Mano sielos stygas dabar užgavo nemaloni vargo ranka. Mano draugus išvežė į Vilnių mokytis, o aš žiurint į juos tikėtai apsiiverčiau ir turėjau rupintis apie ukio padargus. O jei kartais da ir užsiminiau tėveliams, kad leistų į mokyklą, tai padavė man „šaltinį“, arba „Šventų gyvenimą“ ir tarė: „Štai kur tavo mokslas!“

Skaitydamas viršminėtas knygas, aš visai apie mokslą pamiršau ir pradėjau net nepakęsti jį.

Man viskas buvo nemiala pasaulyj, aš viską buvau gavęs atiduoti ant Dievo garbės ir pats norėjau išeiti gyvenimą į girias. Minkštaiširdės bobelkos, o podraug ir tėvai vadindavo mane šventu vaikeliu. Kada mano draugai pargrįždavo ant vakacijų, aš visados eidavau pasikalbėti su jais apie tikėjimiskų dalykus, nes tėvai leido juos į kunigus, bet jie į tai labai

šnairiai žiūrėjo, todėl aš nieko negalėjau suprasti, kame dalykas. Vienas manę užklausė: „Ar tu nori su daktaromis į dangų kraustyti?“ Kiti net pasityčiodami davatkinu mane vadino, o trečiąsį tiesiog klausė, kas mane iš proto išvedė? Aš jiems parodžiau „Garsą“ su daugybe velniū, manydamas juos tuomi pabauginti, bet kur čia tau? Jie da labiau juokėsi iš manęs ir tiesiog pusbalsiu pradėjo vadinti. Vienas padavė man nedidelę knygutę ir pasakė: „Štai kokias knygas skaityk!“ O tai buvo knyga, kaip francuzai už laisvę kariavo. Kitas man davė knygą vardu „Derevenskaja Biednota“. Mano draugas, patėmijęs mane užsimąsčiusi, užklausė, kame priežastis? Aš jam viską pasakojau. „Tai ko tu čia atvažiavai, jei tau taip gaila?“ užklausė jis manęs.

„Mane tos knygelės išvijo“ atsakiau aš jam. „Kaip tai, knygelės?“ „Nagi vieną nedėdienį mano draugą bažnytkiemij melnisiuliai nusi-tvėrė ir išvežė į Trakų kalediją, o kitas ištrūkęs į Ameriką išbėgo. Taip-pat ir aš, kol skaičiau „Šaltinį“ ir „Visų Šventų gyvenimą“, tai kaip tvirtovėj sėdėjau, nieko nebijoju apart Dievo, o pradėjus skaityti tas knygetes, prisijei krautyti į Ameriką. Čia laisvesnė šalis. Čia galima darbuotis, šviestis, skaityti gerus laikraščius, knygas. Tavo draugai irgi per skaitymą gerų knygų ir laikraščių susiprato. Tėvai juos leido į kunigus, bet ant laimės, kol protas buvo da biblijos doktrinomis nepažibotas, leidosi kovot už laisvę. Mes taipgi privalom kolvoje ir platint socializmo mokslą. Bet neprivalom ir jų persekiot už jų aklumą, nes tai ne jų jų kaltė. Jų tamsumas visados reikalauja kito pagelbos. Taigi, kaip tik tu pagelbininkų jie neteks, taip ir tamsumas išnyks.“

Po tų žodžių, pasikėlė nuo akmens, grįžom abudu namo...

F. Ž.

DELEI AIŠKUMO.

Pereitam numeryje „Keleivio“ tilpo atvirus laiškas P. Kuro ir V. ir P. Kudirkų, kuriame jie protestuoja prieš K. J. Šulą už korespondenciją iš Norwood, Mass., tilpusią 19 numeryje „Keleivio“. Jie net siūlo \$100 K. J. Šului, jeigu jis darodys tą, ką buvo rašęs savo korespondencijoj. Taigi aš, kaip rašėjas tos korespondencijos, bandysiu prirodyti, ką buvau rašęs, tik anaipol ne dėlto, kad gaut nuo jų \$100, bet taip, dėl aiškumo...

Pirmiausia jie klausia, kaip aš galėjau juos pavadinti supelėjusiais, kadangi jie jaučiasi dar visai sveikais? O tai dėlto, kad jie, kiek laiko atgal, labai karštai darbavosi ant tautiškos dirvos, sustvėrė dr-stę D. L. K. Keistučio ir keletą metų buvo jos viršininkais. Bet pastaraisiais metais draugystė išsirikino sau kitus viršininkus ir jie šiūomi tarpu pasiliko kaip ir „pažemintais“. Nuo to laiko jie ir pradėjo griaut pirmiau nuveiktus savo darbus. Taip neseniai su pagelba kun. T. Žilinsko jie bandė patraukti mūsų dr-stę prie Susivienijimo Rymo Katalikų. Bet jiems tas nepasisekė. Dabar gi jie sustvėrė katalikišką draugystę šv. Jurgio tik su tuomi mie-gai, kad sugriaut tautiškos draugystę D.L.K. Keistučio, nes Norwood'e 2 draugystės

gyvuot negali. Tas ir parodė, ant kiek jie yra sveikais tautiečiais ir kas mane priverė juos pavadinti tokiais.

Toliaus jie reikalauja darodyt, kokiam numeryje „Kataliko“ arba „Draugo“ yra šmeižė socialistus. Šitame atvejyje mano nebuvo nurodytos ypotos, kurios tai darė, tik buvo pasakyta, jog Norwood'o tautiečiai šmeižė socialistus. O kad tulas Žilvitis apie tai rašė, tai ta, man matos, jęs gerai žinot. Kokiam numeryje tų dviejų laikraščių tas tilpo, aš negaliu pasakyti, nes aš tų laikraščių neesu skaitytoju ir todėl jų po ranka neturiu.

Ant galo p.p. Kuras ir Kudirkai sako, buk aš rašęs, jog jie skundžia darbdaviams socialistus. T. y. prašo, kad darbdaviai neduotų socialistams darbo. Apie šį dalyką aš patarčiau minėtiems ponams dar sykį perskaityti mano korespondenciją. O kad jūs nurodinėjat „bose-liams“ socialistus ir tyčioja-tės iš jų, tai tą gali paliudyti daugelis Norwood'o socialistų. Jūs tyčiojatis iš socialistų, kad jie ateina į dirbtuvę prisisekę savo ženklelius, ant kurių yra parodyta, kad vienas darbininkas turi paduoti savo puslėtą ranką kitam darbininkui ir bendriai žengti pirmyn. Ir ką jums kenkia tokie ženkleliai? Kom-dėl socialistai iš jūsų nesit-yčioja, jeigu jūs ateinat į darbą, užsinerę ant kaklo škaplierius arba ražančių? Jūs peikiat Norwood'o socialistus už gėrimą svaiginančių gėrymų. Bet man matos, jog socialistai tarpe Norwood'o lietuvių girtuokliavimą jau šiek-tiek panai-kino. Tiesa, nekurię ir iš socialistų myli pervirš išsi-gerti, bet ar socialistai ant savo susirinkimų to mokina? Anaipol ne. Jie iš visų pa-jieju stengiasi nupeikti savo draugu tokius pasielgimus. Čia jums reikia priminti, kad jūs šitame atvejyje daug blogiausiai elgiatės už socialistus. Paveikslan, kada socialistai pastaruoju laiku surengė koncertą, nekurię iš jų, su-darę bandą „savųjų“, išva-žiovot į Dedham'o karčemą „pašumyt“, kad tik neatsi-lankyt ant socialistų olai-vaus pasilinksminimo. Už-baigdamas, štai ką jums pa-sakysiu: nepynkite kitiems kojos ir netrukdykite gerų darbų, o niekas jūs nepeiks.

K. J. Šulas.

Atskaita atstovų L. S. S. 28-tos kuopos.

Męs igalioti L.S.S. 28 kp. pareikalauti nuo „tėvo Kazimiero“, kuris per pamokslus visokiais niekais išvadikavo Shenandoah'io socialistus, idant jis atšauktų savo neteisingus užmetėjimus.

Gegužės 17 d. teikėsi „tėvas Kaz.“ pasirodyti pasiuntiniams L.S.S. 28 kp., bet ant visų jam daromų patarimų jis nieko nepaaiškino pasiuntiniams, teisindamas, buk jis socialistus da užtarė, „tik tie, kurie klausė, tur but nesuprato jo žodžių“.

Iš pasikalbėjimo pasiuntiniams paaiškėjo: kad „tėvas Kaz.“ mažo supratimo ir menko mokslo; iš tikėjimiskos pusės—didis fanatikas; kultūriškai pasaulis jam yra nežinomas ir mažai suprantamas; o mokslas apie socializmą jam yra visiskai nežinomas ir nesuprantamas.

Ir taip niekint išradimus, peikt mokslą, kaip darė „tėvas Kaz.“ per pamokslus, gali tikėtai žmogus su siauru supratimu ir neapšviestas. Štai jo žodžiai: „Raštai visi

bedieviški, knygos yra velnio išmislas“, arba vėl kitoje vietoje: „neskaitykit tų prakeiktų knygų ir laikraščių, nes pats išradimas spaudos yra velnio išmislas“. Toliaus pamoksluose iškeikė visus išradimus, kurie pakėlė ant augsto laipsnio paskutiniuose amžiuose žmonių kultūrą ir civilizaciją, padėjo žmonijai apšviesti ir parodė kelią, kuriuomi turi žengti pirmyn; antgalo „tėvui Kazimierui“ mokslas apie socializmą visiskai yra nežinomas ir nesuprantamas, nes jis priradinėja, kad socializmas ne yra mokslu, bet tik-tai antikatalikiška sekta, apie kurią da jis neturjis aiškaus supratimo, vienok esanti la-bai kenksminga katalicizmui, kaip „trucyzna“.

Matomai tas žmogus pats nežino, apie ką kalba, nes tam pačiam pamoksle, ka pirmiaus tvirtino, veliaus už-ginčija ir tokius prieštaravi-mus jo pamoksluose galima patėmyti ant kiekvieno žing-snio.

Taigi jo pamokslai, ant kurių laikas yra bergždžiai praleidžiamas, nenuoseklūs ir be jokios naudos.

Shenandoah, Pa. 22—10.

Komisijos nariai:

J. Kačergius

V. Turauskas

A. Staniškis.

KORESPONDENCIJOS

Pittston, Pa. Kadangi kiti laikraščiai yra bedieviški, tai mano žinutė į juos netiktų, todėl aš ją siunčiu į „Keleivį“. Šitame mieste lietuvių yra daug, bet iš jų nemažai bedievių,—net ir ci-cilistų atsirado. Jie pradėjo skaityti bedieviškus laikraščius ir knygas, o ant bažnyčios pinigų neaukaut. Mūsų kunigėlis negalėdamas jų atversti prie Dievo, pasi-kvietė kunigą-kapuciną, tė-vą Kazimierą. Kapucinas laikė misijas 8 dienas, sakė 21-ną pamokslą ir taip gra-ziai mus pamokino, kad ir geriausias plovotojas nebu-tų tiek nudžiuginęs. Pir-miausia kunigėlis prakeikė bedievius, socialistus, jų knygas, laikraščius, prakal-bas, teatrus ir draugijas; po prisaika katalikams liepė visko atsisądėt ir nedraugau-ti su bedieviais. Pabarė gra-ziai ir tuos, kurie geria svaiginančius gėrimus. Kunigo žodžiai: „Jūs buliai, karvės, neskaitau jums už žmones bet už gyvulius.“ O jau tuos, kurie tėvelio pamokslus kri-tikavo, tai taip prakeikė, kad po mirčiai jiems nė pragare vietos nebus. Neuzmiršo nė pragaro, plačiai apsakė apie busiančias ten kančias ir bai-sius velnio, tarytum tą vis-ką pats buvo matęs. Ir be-dieviai, rodos, galėjo sudre-bėti išgirdę tokias baisybes. Bet kur tau! Kada kunigas paklausė: „kur jūs norit eit po smert, ar į dangų, ar į pragarą?“ Daugumas su-su-kio: „į pragarą!“ Tai mat-kokie tie bedieviai! Nebijo nė pragaro, nė velnio. Jau tik Dievas kantrus, kad ne-paliepė Halley'o kometai il-ga uodega nušluot bedie-vius nuo žemės.

Po šventų misijų, girdžiu, kad bedieviai rengia misijas, tik ne bažnyčioj, bet svetai-noje p. Rudaicio. Paklido visur gandas, kad pamokslininkas bus tėvas Jonas. Aš mislinau, kad tas tėvas Jo-nas, tai koks nors negirdėtas lietuvių jezuitas—kunigėlis. Bet kur tu čia pas bedievius matysi kunigą. Ypatoje tė-vo Jono pasirodė Dr. Šliupas, O, Dieve! persigandau ir no-rėjau bėgti, bet kad daug

žmonių buvo aplinkui, tai ne-galėjau išeiti; nenoroms tu-rėjau pasilikti ir klausyt pa-mokslu. Klausanties net plaukai stojos, nes laukiau, kada Dr. Šliupas pradės ke-dent Dievą, kunigus ir visus šventuosius. Mislinau, kad pražilsiu iš baimės. Bet kur-tau, papasakojo, kas pas mus negera yra, ragino žmones mokytis, skaityti knygas svietiskas ir katalikiškas, iš-sirašyt laikraščius, gražiai užsilaikyti ir t. t. Niekad, o niekad netikėjau, kad be-dieviai pasakytų tokius gra-žius pamokslus, kurių ir ka-talikams galima paklausyti.

Atminimui savo misijų be-dieviai platino tarp žmonių paveikslus; bet ne savo be-dieviško misijonieriaus, bet tėvo Kazimiero, kapucino. Čia kunigėlis išrodė tik ne-visai tokiu, kokių jis yra: bu-vo ilgos pridėtos ausys, pa-našios į asilų; rankų pirštų nagai ilgi, lyg kokio nepa-prasto sutvėrimo ir visos ne-kaip išrodė. Mat, ką tu su-tais bedieviais, jie visaip iš-misliną.

Davatka.

Brooklyn, N. Y.

Brooklyniečiai jau nuo se-niai rengėsi apvaikšiot 500 metų sukaktuves kovos ties Žalgiuriu. Prie apvaikščioji-mo prisidėjo progresyviskes-nės draugijos iš Williamsbur-go, South Brooklyn'o, Mas-peth'o, New York'o ir New Jersey.

Tad visuose situose mies-tuose buvo rengiamos ir pra-kalbos, kurios pirmiausia at-sibuvo Williamsburg'e. Iš pradžių buvo manoma, kad gal but blogos pasekmės, ka-dangi neseniai čia buvęs pus-galvis „tėvas Kapucinas“ per pusantros savaitės susries-damas keikė ir niekino pra-kalbas ir prisiegdinėjo žmo-nes, kad neskaitytų laikraš-čių, neitų į prakalbas, nesil-lankytų į teatrus ir t. t., vie-nok prisirinko pilna Tautiško Namo svetainė—virš 400 y-patų. Kalbėjo J. Perkunas, kuris aiškino kryžievytės at-siradimą ir blogus jos dar-bus, ko žmonės klausėsi su dideliu žingeidumu. Potam vadovaujamas p. Eremino choras sudainavo tris daine-las. Toliaus kalbėjo Dr. J. Šliupas, kuris išpeikė Kapu-cino juodasias misijas, saky-damas, kad but buvę geriau, jeigu Halley'o kometą butų nunešus ant uodegos toki kapuciną kartu su jo pamokslais, kuriuos gėda butų ir karčiamoj sakyti. Žmonėms tas labai patiko ir ilgai, ilgai plojo rankomis. Toliaus kal-bėtojas kalbėjo apie Žalgiuri-mus, kas taipgi žmones už-ganėdino. Paskui da buvo viršminėto choro dainos ir tuom vakaras užsibaigė.

Vienas tai akyvas dalykas: kad susirinkimas užsibaigė 12 val. nakties ir beveik visi žmonės su didžiausiu pasi-gėrėjimu išbuvo iki pabaigai. Aukų surinkta įsteigimui Vilniuj muzėjau \$23.12.

Gegužės 22 d. buvo pra-kalbos New York'e. Žmonių susirinko daugiau kaip 100. Kalbėjo A. Baranauskas ir F. Živatkauskas. Aukų su-rinkta Vilniaus muzėjui \$6.50.

Ta pačia diena prakalbos tu-rėjo atsibuti ir Maspeth'e, bet buvo paimta parapijinė svetainė, tai kun. Petkus, ta-rytum tas iš tikrųjų kryžie-vių, emė ir tyčia svetainę už-darė.

Geg. 23 d. atsibuvo pra-kalbos So. Brooklyn'e. Žmo-nių susirinko į 100. Du vai-kučiai sudainavo „Ant ma-rių krašto“, o paskui kalbė-vo J. Šaltis, Liutkauskas, A. Baranauskas ir J. Šukys. Pabaigoj vienas žmogus (pa-

vardės nežinau) padainavo „Pasakyk mano mylimas krašte“, kas išėjo neblogai. Aukų surinkta Vilniaus mu-zėjui \$8.11. Tai tiek apie Žalgiurio mušio apvaikščioji-mą. New Jersey prakalbo-se negalėjau dalyvauti, tai negaliu nieko nė pasakyti.

A. Petraška.

Wilkes-Barre, Pa.

Gegužės 17 d. vietinė te-atrališka kuopa vaidino tri-veikmę komediją „Kaip kas išmano, taip save gano“. Po to perstatymo buvo šokiai ir lekiuojanti krasa. Nors va-karas buvo gražus, bet pub-likos buvo neperdaugiausia. Lošimas išėjo vidutiniškai; merginų rolės sulūstos gerai. Pilvickienės rolė, kurią lošė p. Povilaičiūtė ir Vizgirdie-nės, kurią lošė p. M. Bato-riūtė, atliktą pagirtinai. o Vandos rolė, kurią lošė Jo-anna Raišutė, atliktą visai artistiskai. Galima užmesti tik neįsėjimas artistų į laiką ant scenos, kas daro nesma-gumą kaip lošėjams, taip ir publikai, nes pabaigus kal-bėt reikėjo laukt, kol kitas išeiną, labai nesmagu. To-liaus daktarui stokavo man-dagumo ir švelnumo laike iš-reiškimo panai Vandai mei-lės. Tarnas irgi neišrodė ap-siejime kaip dvarponio tar-nas, bet kaip kumietis. Tar-naitė išrodė per daug nusi-gandus. Bet viską galima atleisti, nes tai pirmi žings-niai mūsų jaunų veikėjų.

K. S. Bubnys.

Newton Upper Falls, Mass.

Nuo senų laikų pas lietu-vius yra jau išsišakojęs pa-protys prie vestuvės tą va-karą pradėti jau gert. Tas paprotys negali išgaruot nė Amerikon atvažiavus. Štai nelabai seniai pas mus atsi-buvo ant Mechanic gatvės vestuvės, ant kurių privežta tiek alaus ir degtinės, kad ir saliuot but galima užsidėt, ir, žinoma, prieš vestuves iš vakaro susirinko kaifmynai ir prasidėjo gėrymas. Gėrė iki po dvylikait. Vienas parė-jęs iš to „baliaus“ su pačia, girtas, pakėlė vidurnaktį triukšmą, pradėjo muštis. Policija tuojau abudu suėmė ir nuvežė į šaltąją, o antry-tojaus reikėjo užmokėt \$45 baudos.

Šitokios vestuvės, turbūt, nepatiktų nė Maikio Tėvui.

Nepasirašęs.

Philadelphia, Pa.

Gegužės 22 d. atsibuvo čia prakalbos, parengtos lietu-vių siuvėjų unijos 55 sky-riams.

Mat tas skyrius pastaruo-ju laiku žymiai pradėjo kri-kti. Priežastis tokia: kilus tramvajų streikui ir simpa-tizuojant jam kitiems dar-bininkams, neatsiliko ir lie-tuviai viršminėto skyriaus. Tuom susigadino siuvėjų dar-bas ir nekurię neteko darbo visai.

Taigi, tramvajų darbinin-kams nieko nelaimėjus, ir simpatizuojanti jiems siuve-jai neteko energijos. Tokiu budu unija pradėjo kriksti.

Darbštesnieji unijistai su-rengė prakalbas, su tikslu sustiprinti tvirčiau minėtą unijos skyrių.

Žmonių prisirinko pusėti-nai, nors buvęs Philadelphia-joj „Dievo tarnas“—misjo-nierius Kapucinas ir uždrau-dė žmonėms lankyti susirin-kimus.

Kalbėtojais buvo: Stirbis, J. B. Smelstorius, Jakstys, ir Liutkauskas iš Brooklyn'o. Iš kalbėtojų geriausia publi-ką užganėdino drg. Liut-kauskas, nes tą „paliudijo delnų plojimas“.

Deklamacijos ir dainos,

(Tęsa ant 3-o puslapio.)

Jeį jįs turetųmet tik tris dienas gyvent?

Einantis New Yorke laikraštis vardu "World" (pasaulis) užklauskė savo skaitytojų prieš perėjimą žemės per kometas uodegą: "Ką jįs darytumėt, jei jįs turetųmet tik tris dienas gyvent?" Atsakymų jįs gavo labai daug ir visi jie įdomūs. Kad parodyti mųsų skaitytojams, kaip apšviestiesni anglai žiūri į "svieto pabaigą", paduodu čia keliatą tų žodis į žodį verstų atsakymų.

James S. Scarr, meteorologiško biuro perdėtinis, sako: "Aš palikčiau viską ir skubėčiau prie savo šeimos. Dabar mano šeima randasi Tampa, Fla., bet kadangi trukis tuomet jau neitų, aš negalėčiau ją pasiekti. Todėl aš nė ant minutes neatsitraukčiau nuo savo raštalio ir lig pat galui daryčiau oro permairų patėmijimus. Žinoma, jei žemė taptų sunaikinta, tie patėmijimai neturėtų jokios vertės, bet tas darbas turėtų užėmęs mano mintį ir nebūtų laiko man nusiminti. Suprantama, jei mano šeima būtų čia pat, tai per tas tris dienas aš bučiau prie jos".

De Wolf Hopper sako:

"Jei per tas tris dienas aš turėčiau pajiegti padaryti viską, ko aš geidžiu—padaryčiau. Žinoma, juk 'baseball' ir tuomet turėtų but. O! aš žaisčiau lig paskutinei sekundai, lig paskutinį kvapą išleisčiau.

"Visų pirmiausia aš nusipirkčiau orlaivį, darantį 200 mylių į valandą, ir paleisčiau visu smarkumu, kad jokis policistas manęs nesustabdytų. Aš nekuomet automobiliuje negalėčiau da taip greit važiuoti, kaip man patinka.

"Nemačiau kaip vieną dieną aš vien tik žiūrėčiau. Kaip tai smagus daiktas sėdėti sau ir žiūrėti iš viršaus ant taip puikių dalykų. Tuomet nebūtų pritraukos nė naktį, aš linksmintaus dvigubą laiką; tuomet nereikėtų nieko taupyti, nereikėtų nieko mokintis, nereikėtų skolų mokėti—o, tai būtų laimingiausia diena!"

Kun. Dr. S.S. Wise rašo:

"Visas tris dienas aš neatsitraukčiau nuo savo darbo, ir aš neturėčiau laiko pamislyti, ką aš turiu daryti, jei aš turėčiau tik tris dienas gyventi. Darbas užimtų visas tris dienas ir tas klausimas būtų išrištąs."

David Belasco, sceniškų veikalų rašytojas, sako:

"Ką aš daryčiau, tai daugiausiai priklauso nuo to, ką daryti galėčiau. Aš manau, jog visi mananti žmonės tą laiką praleistų prie savo šeimynų ir draugų. Aš ramčiau tuos, kurie būtų iš tos priežasties nusiminę. Aš visuomet buvau gyvenimo klausimuose filosofas ir, aš manau, filosofijai sutikčiau mirti."

Eugene Walter, autorius knygos "The Easiest Way" (Lengviausias Budas), rašo: "Atvirai aš nenoriu jums sakyti, ką aš daryčiau, jei aš tikrai žinočiau, jog už trijų dienų pasaulis bus sunaikintas. Aš visas pastangas dėčiau, kad kuodaugiau sia turėti sau smagumo ir kad smagu būtų tiems, kuriuos aš myliu. Jei aš nesugrįščiau prie tikėjimo arba neišeisčiau iš proto, kas su daugeliu, be abejonės, atsitiktų, aš viską sunaudočiau pasilinksminimui. Patį gi mirtis man visai nebaisi, o kadangi man nereikėtų palikti tų, kuriuos aš myliu, aš sutikčiau savo galą filosofiskai".

Nora Bayes, aktorė, sako:

"Aš nieko daugiau nedaryčiau; tik sėdėčiau prisiglaudus prie savo vyro. Kada artintųsi ta valanda, aš apsikabinčiau jam apie kaklą ir tuomet jau nepaisysčiau nė aš, nė jis, kad ir kometa mus užmuštų."

Augustus Thomas, "The Witching Hour" autorius, sako:

"Aš, visų pirmiausia, pasistengčiau prisilaukti nuo tos beprotiškos minios, kuri pripildytų mųs didžiojo miesto gatves. Aš bandyčiau išsinešti su savo šeima kur nors ant lauko ir užbaigti tenai paskutines valandas. Aš pasistengčiau užrašyti visus savo įspūdžius su ta vilčia, jog ateityj koks nors pasaulio tyrinėtojas galėtų tuos užrašus atrasti. Bet kaip ten nebūtų, aš sutikčiau savo likimą šaltai ir filosofiskai."

Edmund Breese, aktorius, sako:

"Kiekvieną popietį ir vakarą aš loščiau Shakspere'o veikalus. kas visuomet buvo mano geidimais. Aš loščiau tokias roles, kaip Othello, Richard III ir Shylock po pietų, o vakarus pašvęsčiau lošimui karaliaus Lear'o. Aš nieko daugiau nenorėčiau, jei galčiau lošti karaliaus Lear'o rolę. Jei aš negalėčiau surinkti kompanijos, kuri man padėtų, aš loščiau vienas.

"Chinijoje, mieste Honkong, yra mano pažįstamas, kuris jau aštuoni metai kaip skolingas man \$8. Jis apie tai neužmirštų nė svieto pabaigoj. Jis rašinėdamas laiškus, kad negali tos skolos man atiduoti, išleido jau tiek pinigų ant krasos ženklelių, kad dusyk būtų galėjęs užmokėti tą skolą. Taigi, jei aš žinočiau, kad aš turiu tik tris dienas gyventi, aš nusisčiau jam telegramą, jog aš jam tuos pinigus dovanuju. Tuomet aš atsakyčiau nuo vietos ir pradėčiau išdykauoti su ta vilčia, jog už taip labdaringą darbą man viskas gali but daleistina."

Mabel Barrison, aktorė, sako:

"Aš eičiau lošti 'Camille'. Aš pasisamdyčiau teatrą, dvi dieni pašvęsčiau besilavinimui, o paskui sukviesčiau publiką žiūrėti perstatymo. Kada uždanga pasikeltų, aš sakčiau: 'Man visviena, kad ir pasaulis dabar sugriūtų, nes aš atsiečiau savo gyvenimo tikslą. Aš pataikysčiau taip, kad 'Camille' turėtų mirti į tą laiką, kada kometa eitų per stogą į teatrą. Man rodos, tas būtų tikras perstatymas."

Yra tai nuomonės tik kelių atskirų žmonių, kuriems rodosi, jog pasaulio pabaigoje jie tikrai taip ir darytų, kaip čia pasakytą. Gali but, jog da ir daugiau yra žmonių, kurie panašiai, o gal da ir šalčiau žiūri į svieto pabaigą, bet tai turi but išsilavinę žmonės, žmonės, kurie pažįsta gamtą, pažįsta gyvenimą, kuriems nebaisi mirtis. O tokių žmonių pasaulį da mažai tėra. Žmonija susideda daugiausia iš tamsių, tikinčių elementų. Tokiems svieto pabaigą būtų neapsakomai baisi. Garsus francūzų astronomas Camille Flammarion, turbūt, teisingiausiai perstato savo knygoj "Svieto pabaiga," kokis būtų tarp žmonių sumišimas, jeigu jie pamatytų besitartinančią kometą. Jis sako: "Paryžiu, Londone, Romoj, Berlyne, Peterburge, Konstantinopolyje, New Yorke, Chicagoy—visose pasaulio sostapiųse, visuose miestuose, visuose kaimuose—persigandę žmonės išeitų iš savo namų ir sumišime mėtęsi iš vietos į vietą, kaip skruzdėlės, kada skruzdynas palieka išardytas. Butų užmiršta apie visus kasdieninio gyvenimo reikalus.

"Visi sumanymai sustotų. Žmonės netektų atminties ir niekas jiems nebūtų interesinga. Jie pradėtų pulti protiskai—apsvaigimas būtų didesnis, negu nuo jurių ligos.

"Toj dienoj, kada būtų laukiama žemės su kometa susimušimo, visos dievmaldyklos būtų prisikimšę žmonių. Visi ant kelių parpuolę šauktųsi į dangų prie Dievo. Bažnyčios skambėtų nuo maldų, o kitokio balso nesigirdėtų niekur. Visi vargonai ir bokštų viršūnėse bažnyčių varpai tylėtų, kaip numirę.

"Ant gatvių ir bulvarų, ant stočių ir skvėrų,—visur viešpatautų baisi tyla. Niekas nebūt perkama, niekas nebūt pardodama, nesigirdėtų jau šaukiant nė laikraštinkų.

"Vienatinis judėjimas būtų tiktai lavonvežimui, kuriuose but vežamos ant kapinių pirmutinės kometos aukos. Tokių būtų jau daug pirm susimušimo žemės su kometa. Tai būtų tokie žmonės, kurie mirė nuo baimės ir širdligės.

"Nakčiai užėjus kometa pasirodytų, kaip didelis melsvai-raudonas kamuolys, su geltonos ir žalios liepsnos liežuviais, kurie visuomet plėnuoja, tarytum ugniniai sparnai.

"Ir akis visų būtų išskęstos nuo išgąsčio, o horizontas užsiliėtų melsva švieša, kaip kad žemę apsiastų aplinkui ugnis.

"Oro troškumas paliktų nepakenčiamu. Iš viršaus, kaip iš milžiniško pečiaus, muštų neišlaikomas karštis. Baisi smarvė degančios sijos—kas, be abejonės, labai greitai uželektrizuotų ozoną—užnuodintų visą atmosferą (orą).

"Atmosferos žėrėjimas būtų taip aštrus, kad tie, kurie nepasislėpė da sklepuosna, visi galvatrukčiai smelktųsi į artimiausius požemius, ar tai būtų sklepas, ar tunelis, ar laiptai, ar srutų nuovada. Ir tukstančiai mirtų susigrudimose po kitų kojomis, kuomet kiti tukstančiai kristų nuo baimės ir karščio smuigių.

"Ir taip, kol kometa su žeme susimuštų, gyvų žmonių ant žemės jau nebūtų.

Vienok dabar jau nėra ko bijoti, nes Halley'o kometa sugrįž tik po 75 metų, o per tą laiką mēs ir be kometos susilauksim galo.

S. Michelson.

Kada...?

Kada-gi padangė miglota
Saulutė gražioji apšviest?
Kad rytą sulauksme svajotą,
Kuris į vienybę mus kvies?
11-V-10 S. Strazdas.

(By the kindness of "The Boston Traveler.")

Sis paveikslėlis perstato jubilėjiniame S.L.A. Seime dvi mųs tautos luomas: pasislausęs su ryškčia žmogutis—tai negeistinas kuopų delegatas. Jo ryškstė—tai visuotinas balsavimas. Nutukusi mama—tai augščiausio intelektualisko išsivystymo vyriausybė, už kurios matosi pasislėpę mųs divyriai—advokatai ir kiti tautos pakėlėjai. Jie išvydę rykštę—visuotiną balsavimą—baisiai jos persigando, nes ji labai panaši į Halley'o kometos uodegą, todėl pasislėpė už mamos sijono.

(Tąs nuo 2-o puslapio.)

taip-gi buvo, ir atliktos neblogai.

Geistina būtų, kad ir kitu kartu atsibūtų tokios prakalbos, nės tik tuom galima sudrutinti minėtą unijos skyrį. Taipgi buvo renkamos aukos streikuojantiems siuvėjams, bet kiek jų surinko—pamiršau.

Iš 18 į 19 gegužės vakare, eidamas namo patėmijau, kad žmonės tai per langus, tai ant stogų sulipę, kiekvienas žiūri aukštyn. Maniau, kad jie mato kur orlaivį. Ir aš užriečiau savo puodynę, bet nieko nematau. Priėjo prie manęs senas žmogelis ir klausia:

—Ar tamista matai?

—Ka?—paklausiau š.

—Uodeguotą žvaigždę.

—Fu, kad tu surugtum!

Aš visai buvau pamiršęs apie tai, bet ant nelaimės ir nepasirodė ta netikėlė.

Senas Vincas.

Cleveland, Ohio.

Pas Mc Queen Bondą, moteriškų sijonų dirbtuvę, dirba apie 40 siuvėjų, daugiausiai lietuvių. Darbas ant aprokavimo.

Užstojus dabar žieminių drabužių sezonui, pasirodė labai mažas užmokestis: kur mokėdavo \$1, dabar tik 75c. ir mažiau.

Pasidarbavus keliem su-manesniem darbininkam, tapo surengtas streikas. Kadangi sąlygos nepanešamos, tai visi umu laiku sutiko mesti darbą ir darbdavys buvo priverstas nusileisti. Bet sumažėjus kiek darbams, pradėjo atleidinēt darbininkus, kurie buvo atsizymėję streiko rengimu. Taip gegužės 17 d. atėjus vienam į darbą, pasirodė jo vieta užimta. Paklausus darbdavio, kodėl taip yra, tas atsakė, kad "dėl tavęs toj dirbtuvėj darbo daugiau nėra." Žinoma, neilgai laukus, darbininkas susirinko savo įrankius ir norėjo eit, bet vienas iš darbininkų paklausė kame dalykas. Nespėjo tas prartarti žodžio, kaip savininkas nutvėręs už rankovės, išvedė laukan iš dirbtuvės, kad ne "buntavotų" daugiau žmonių.

Tą pačią dieną ant pietų išėjus, ant gatvės nutarta pakelti protestą prieš žiau-

ry darbdavio pasielgimą. Sugrįžus po pietų į dirbtuvę, užklausta, ar visiem nėra darbo, ar tik tam vienam? Gauta atsakymas, kad kurie nori, gali dirbt, bet anam darbo neturės.

Tuo po pietų, nors per didelį vargą apie pusę darbininkų išėjo ant streiko, o kiti, merginos ir keletas vyrų, prie streiko neprisidėjo. Taigi, pastreikavus pusę dienos, pradėjom abejoti, ar laimėsime tą nors. Ant rytojaus apie 10 val. daugelis sugrįžo prie darbo, o kurie matė, kad vistik negalės dirbti, tai nė negrįžo. Taip ir pasibaigė mųs streikas be pasekmių. Ponai savininkai da daugiau engs darbininkus, nes pamatė, kad pastarieiems truksta susipratimo.

S. Dargis.

Rockford, Ill.

Keli mėnesiai atgat iš Chicagos atvyko J. Semaško ir sužadino iš letargiško miego visus lietuivius. Nors daug Semaškai randasi priešų iš "romėnų" ir tautiečių pusės, vienok tas laisvės kareivis nieko nepaisydamas varo pirmyn socializmo propagandą tarp lietuvių ir lenkų.

Kovo 2 d. pasisekė čia su-tvert Socialist Party Lietuvių atžala iš 27 asmenų, kuri dabar puikiai darbuojasi dėl darbininkų labo, rengdama vakarus su prakalbotimis, deklamacijomis ir monologais. Taipgi įsteigė mažą knygynėlį, ant kurio draugai paaukavo: B. Krivialis, A. Krivialis, F. Raskevičius, J. Raskevičius ir A. Rarbšis—po \$1.00; P. Raskevičius, M. Fanstil—po 75c.; J. Žemaitis, O. Žemaitienė, J. Semaško, J. Urbaitis, K. Didjurgis, Joe Raskevičius, A. Kausmas ir S. Gluoksnis—po 50c. Išviso sudėta aukų \$10.50. Už \$10.00 knygų jau partraukta iš "Kovos" Redakcijos, o neužilgo bus partraukta ir daugiau. Draugas M. Sinkevičius 12 knygų mųs knygynėliui. Gegužės 12 d. buvo mėnesinis susirinkimas, kuriame nutarta užrašyt prisirašiusiems draugams laikraštį "Kovą" arba "Keleivį", kurie užsimokės už 6 mėnesius iš viršaus, ir nutarta pakviest iš Chicagos kalbėt J. Varkaią, kuris atsilankys birželio 5 d.

F. Raskevičia.

Pajieškojimai

Reikalingas mokiny.

Reikalingas jaunas vaikinys mokytis barzdakutysės. Kreipkitės šiuo adresu: G. J. Prillis, 115 Broadway, So. Boston, Mass.

Pajieškau brolio Adomo Alsio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pav., Kuršėnų parapijos, Čiuinelių sodžiaus. Pirmiau gyvenyo Fort Grand, N. Y. Jis pats arba kas apie jį žino teikisite pranešti šiuo adresu: Juozapas Alsis, 832 Albany st., Roxbury, Mass.

Pajieškau savo brolio Dominiko Greičiaus, iš Pautvardžio kaimo, Raseinių pav., Kauno gub. Kas apie jį žino, meldžiu pranešti ant šio adreso: V. Greičius, 171 W. 5-th st., So. Boston, Mass.

Pajieškau savo brolių Kazimiero ir Motiejaus Valukonių. Kas apie juos žino, arba jie patys, teikis pranešti ant šio adreso: F. B. Smith (Valukonis), 216 W. Prospect ave., Cleveland, Ohio.

Pajieškau savo pusbrolio Antano Kruvelio, Suvalkų gub., Staropolės pav., Klebiškio gmino, Naraukelių kaimo. Kas žino jį, tegul praneša ant šio adreso: F. Raskevičia, 217 S. 4-th st., Rockford, Ill.

Pajieškau savo brolio Igno Radzevičiaus, Vilniaus gub., Stakliškių parap., Alšiniškių kaimo. Jis pats ar kas kitas teikis duot žiną ant šio adreso: Jonas Radzevičius, North Amherst, Mass.

Pajieškau savo brolių—Felikso, Juozapo, Liudviko ir sesers Marijonos Liutkevičių—paeina iš Kauno gub., Panevėžio pav., Truskavos par., Vidulaukių sod. Felikas gyvena Waltham, Mass., o Juozapas Liudvikas ir Marijona Boston, Mass. Jie patys ar kas kitas teikis duoti žiną ant šio adreso: Anelė Bareišienė, 29 Coloyers ave., Norfolk, Va.

Pajieškau savo dėdės Mateušo Bace-luno, 24 metai kaip Amerikoje, paeina iš Kauno gub. ir pavieto, girdejo kab gyvena Boston, Mass. ir E. Grinevičius, kuris gyvena Troy, N. Y. Kas apie juos žino, arba jie patys, teikis duoti žiną ant šio adreso: V. Bačlunas, 630 Island ave., Norfolk, Va.

Pajieškau trijų draugų Jono ir Juozapo Styrų, kurie paeina iš Kauno gub., Pandelio par., Šekštininkų sod., ir Stepono Aidikonio iš Elizavos par., Gludelių sodžiaus. Turiu svarbų reikalą. Jie patys ar kas kitas malonėkit duoti žiną ant šio adreso: Jonas Valintas, 630 Island ave., Norfolk, Va.

Pajieškau pažįstamų Jono Gudo ir Petro Kazeno: pirmas iš kaimo Teteri-nų, antras iš Parvalko, Kauno gub. Pirmu gyvena Pittsburg, Pa. Kas apie juos žino, malonėkit pranešti ant šio adreso: K. Gudus, 89 Vard-e st., New Haven, Conn.

Pajieškau apsiavedimui merginos: turi but 5 pėdų ir 5 colių aukščio, geltonų plaukų, 18 metų amžiaus ir kad būtų apsišvietus. Turi moket skaityt ir rašyt. Aš nemylu, kuri nešioja akinius ir pilnus plaukus balionių prisidėjus. Turi moket gražiai apsielit su žmonėmis. Mėldžiu atsiušk per laišką ant šio adreso: Jurgis Rokas, Brighton, Mass.

Už dyką

Duodam puikią špilką kiekvienam, kuris prisims mums 5 adrius savo draugų. Špilką duoda spindulius, kaip tik ras deimantas. Prisiunsk pora stampų, o špilką gauši už dyką. Adresas: Walter Davis, 1307, Platiron Building, New York, N. Y.

Draugysčių Reikalai

DRAUGYSTĖ

Lietuviška Tautiška
Tevynės Mylėtojų No. 1.
Town of Lake, Chicago, Ill.

ADMINISTRACIJA:

Prezidentas A. J. Bierzyński,
4600 S. Paulina st.
Vice-prez. A. A. Poszka,
4603 So. Harmitage ave.
Prot. rašt. K. A. Cziapas,
4436 S. Wood st.
Turtų sekr. Leonginas Jaugilis,
4606 S. Paulina st.
Kasierius F. Jaugilis,
4606 S. Paulina st.

Dr-stė Lietuviška Tautiška
ŠVIESOS ŽVAIGŽDE No.1
Town of Lake, Chicago, Ill.

VYRIAUSYBĖ:

Pirmsėdis — M. J. Tuoleikis,
4426 So. Harmitage avenue.
Pirm. pagalbinis — P. A. Aukštikalnis,
4512 So. Wood street.
Raštin. protokolų — A. M. Petraitis,
4435 So. Wood street.
Turtų raštininkas — D. I. Žonsitis,
4536 So. Harmitage ave.
Kasierius — D. I. Žonsitis,
4536 So. Harmitage ave.

Apgarsinimai.

Telephone 762 So. Boston.

Dr. F. Matulaitis

495 Broadway, So. Boston.

Valandos: Nuo 8-10 ir nuo 7-9 vakare.

Nedėlioms iki 3 val. po pietų.

Lietuviškai-Lenkiskais
DENTISTAS

(Dantų Doktoras.)

Dr. S. ANDRZEJEWSKI

Ištraukia pasigadinusius dantis be jokio skausmo ir pigiai. Užtaiso pagedusius ir įdėda naujus. Darbas gvarantuotas.
Valandos: Nuo 9 ryto iki 8 val. vakare.
238 Harrison ave., Boston.

GERIAUSIAS

Mano dirbtuvė yra įrengta puikiais, naujaisiais mados įrankiais. Atlieku darbą artistiskai. Padarau fotografijas kuopuikiais, malevojų natūrališkam parvom, iš mažų padidėjęju ir tt. Esant reikalui einu į namus fotografuoti.

Pasilikite gero veljančiu

George Stanaitis

453 Broadway So. Boston, Mass.

Geriausias Lietuviszkas Siuvejas.

Siuvame visokius rūbus, merginoms ir vyrams. Turi me visokių audinių ir suknių. Dirbame visokius stitus ir overkouts. Užiek pažintu o įėjus nori turėti gražią drabužių, mes galime tau ją padaryti.

Z. BUDRECKIS,

222 Broadway, So. Boston, Mass.

SIFKORČIŲ AGENTURA

po No. 877 Cambridge st.,

CAMBRIDGE, MASS. (prie soduko)

Pariduodam šifkortes ant geriausiu linijų. Užrašom visus laikraščių ir prie to duodam dovanų puikią knygą. Turim gražiausių popierių gromatoms rašyti. Užlaikom geriausias ir aštriausias britvas. Čia galima gauti puikiasis maršinių ir kitokių apreidų. Laidkom gyduolių nuo daugelio ligų. Pateiki dainų knygele 35c. vertės dabar parsiduoda už 10c.

Su guodone

P. BARTKEVICZ.

877 Cambridge st., Cambridge, Mass.

Pigus išpardavimas.

Iš priežasties persikėlimo į kitą miestą turime viską pigiai parduoti. Gražiausias gromatomis popierus 33-jų gatelių, 15 tuzing tik už \$1.25c.; knygas vertės \$3.50c. už \$2.00. Teipgi ir drukarnę su visomis prietaisais parduosime labai pigiai. Katalogus ir naują savo adresą siunčiame už 4c.

M. ŽUKAITIS,

227 E. Main st., New Britain, Conn.

\$2.500 GERA PROGA \$2.500

Lietuviai atsiuškite kaip gali greitai, nes randasi geriausia proga nusipirkti naują mūrinių namų, kuris kaštuoja \$10,000, o dabar ta turtinga amerikėne parduoda \$2,500 pigiau ir ant labai lengvų šlygų. Namas ant geriausio stryto ir geriausioji vietoj tarp lietuvių. Namas tinka dėl biznio ir duoda pelno kas metas \$850.00. Jeigu turi kiek pinigų, tai atsiušk tuojau, nepalauk geriausios progos. Atsiuškite ir mano storg: PETRAS BARTEVICIUS, 877 Cambridge st., Cambridge, Mass.

